

Skryté nebezpečí nepoznaných nákaz

Vážení chovatelé,

určitě jste zaregistrovali, že se u řady plemen v nedávné době vyskytl problém s opakovaným nezabřezáváním, sníženou schopností donosit zdravé plody či častým poporodním úhynem novorozených mláďat. Příčin tohoto stavu může být samozřejmě celá řada, ale než by člověk bádal nad těmi nejkomplicovanějšími, je dobré se zamyslet nad těmi nejčastějšími.

I v našem moderním století, kdy bychom si mohli myslet, že infekce už jsou pouze banalitou na okraji našeho zájmu, je tou nejčastější příčinou funkčních poruch fertility právě příčina infekční. Řada z Vás tuší, že tomu tak může být a zaměřuje své diagnostické úsilí na rozpoznání některých bakteriálních druhů či některých virů (typicky streptokoky, herpetické viry), o kterých víme, že mohou být zodpovědné za výše zmíněné potíže. Však to, co je zcela nejčastější primární příčinou sterilit, perinatálních a neonatálních úmrtí mláďat jsou infekce způsobené skupinou velmi primitivních parazitárních bakterií, které jsou klasickou kultivací velmi obtížně detekovatelné nebo zcela nedetekovatelné – mykoplasmy, ureaplasmy a chlamydie. Dlouhodobá přítomnost těchto mikrobů na sliznicích (v biologicky významných množstvích) má za následek chronické dráždění a poškození jemné výstelky urogenitálního traktu, s následkem jizvení, sekundárních bakteriálních či houbových infekcí, čehož důsledkem je sterilita či závažná funkční či organická dysfunkce vejcovodů vedoucí k neschopnosti dopravit oplozené vajíčko do dělohy. Léta trvající chronické nepoznané infekce si bohužel vyberou svou daň v podobě nevratných změn. Nicméně infekce včas odhalená a залéčená v naprosté většině případů vede k plné úzdavě. Protože je ale populace zvířat v zájmových a profesionálních chovech silně promořená mykoplasmovými, chlamydiovými a ureaplasmovými infekcemi, dochází i u залéčených zvířat k opakovaným reinfekcím (od jiného infekčního zvířete), což obnáší opakované kúry antibiotiky podávaných dlouhodobě (alespoň 4 týdny, častokrát i déle), s neakceptovatelnou zátěží pro zvíře i jeho majitele.

Proto bychom rádi apelovali na všechny zodpovědné chovatele a profesionály, aby především před krytím, výstavami a jinými hromadnými akcemi dbali mikrobiologického stavu svých zvířat, s důrazem na pohlavně přenosné choroby s neblaze proslulým potenciálem. Protože nelze udržet zdravé chovy, pokud nebude obecně přijat zodpovědný přístup k pohlavně přenosným nemocem, chtěli bychom tímto příspěvkem přimět všechny chovatele k zamýšlení, zda pro ozdravení chovů svých zvířat činí to, co je vlastně velmi jednoduché a přitom maximálně výtěžné – řádná léčba řádně diagnostikovaných infekčních chorob.

Přeji Vám mnoho zdaru a radosti z chovatelské práce,

MUDr. Soňa Peková, PhD.

Vemodia a.s.

Laboratoř veterinární molekulární diagnostiky

Praha